

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 15C/292/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213215732
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Melišek
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2018:4213215732.4

Uznesenie

Okresný súd Komárno v spore žalobcu: VZ, s.r.o., IČO: 31 442 994, so sídlom Iža 205, právne zastúpený: JUDr. Albína Vágóová, advokátka, Advokátska kancelária so sídlom Korzo B. Bartóka 789/3, Dunajská Streda, proti žalovanému: v 1.rade L. R., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX a v 2.rade V. R., nar. X.X.XXXX, bytom L. XXX, o uloženie povinnosti odporcom v 1. a 2. rade zaplatiť navrhovateľovi sumu ustálenú súdom po vykonanom znaleckom dokazovaní, takto

rozhodol:

Súd konanie zastavuje.

Žalovaný v 1. a 2.rade majú spoločne a nerozdielne voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Uznesením 15C/113/2011-187 zo dňa 18.6.2013 bola žaloba žalobcu v časti o uloženie povinnosti odporcom v 1. a 2. rade zaplatiť navrhovateľovi sumu ustálenú súdom po vykonanom znaleckom dokazovaní vylúčená na samostatné konanie.

2. Podaním doručeným súdu dňa 25.9.2017 žalobca zobral žalobu späť v celom rozsahu.

3. Podľa § 144 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej i CSP) žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 146 ods. 1 CSP Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

4. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania.

Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzatiu žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany (uznesenie Ústavného súdu ČR, II. ÚS 563/01 alebo I. ÚS 469/04). Prvkom zavinenia môže byť aj náhoda napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pripočítať na ťarchu toho, kto sa iba bránil. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, a tým zistené, či bola

žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Pojem „procesné zavinenie“ je pritom nevyhnutné vykladať komplexne a extenzívne.

Zásada procesnej zodpovednosti sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. K zastaveniu konania môže dôjsť napr. z dôvodu späťvzatia žaloby, či už úplného, alebo čiastočného (§ 145 CSP), z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania (§ 161 ods. 1 CSP), z dôvodu odstrániteľného nedostatku podmienky konania, ktorý sa nepodarilo odstrániť (§ 161 ods. 3 CSP).

Platí, že ak sa pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, je žalovaný povinný nahradiť trovy konania, pretože nesporne zavinil zastavenie konania. Ide najmä o prípady, keď žalovaný po podaní žaloby plnil žalobcovi, v dôsledku čoho žalobca vzal žalobu späť.

Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 CSP je súd povinný skúmať, či niektorá zo strán sporu zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Záver súdu o tom, že je splnený predpoklad na náhradu trov, nevylučuje, aby súčasne nedospel k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP (dôvody hodné osobitného zreteľa). Súd za daných okolností napriek procesnému zavineniu vysloví, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, pretože sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP.

5. V danom prípade súd rozhodol o zastavení konania podľa § 145 CSP, nakoľko žalobca zobral žalobu späť v celom rozsahu. Súhlas žalovaného nebol potrebný, nakoľko k späťvzatiu prišlo pred predbežným prejednaním sporu resp. pred pojednávaním.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 k § 256 ods. 1 CSP. Strana sporu-žalobca- založil vzťah medzi ním a súdom, ako i medzi súdom a žalovaným a taktiež medzi stranami navzájom, čím je nutné uplatniť zásadu procesnej zodpovednosti strany na zastavení konania.

Súd je názoru, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania tým, že zobral žalobu späť bez uvedenia dôvodu resp. s poukazom na judikatúru SR, čím vznikol nárok na náhradu trov konania protistrane. Súd je názoru, že sú splnené všetky predpoklady tak, ako sú opísané vyššie. Je teda daná príčina, ktorou je správanie sa strany sporu (späťvzatie žaloby žalobcom) a dôsledkom je vznik trov protistrany. V prípade ak k zastaveniu prišlo z akejsi svojvôli žalobcov, t.j. bez príčiny, ktorá by spočívala v správaní žalovaného (napr. zaplatenie požadovanej škody), musí trovy konania jednoznačne znášať žalobca, ktorý zastavenie zavinil. Súd je názoru, že žalovaný nemôže zodpovedať za vznik trov konania, ktoré inicioval žalobca a ktoré žalobca zobral späť v domnení, že žaloba už z nejakého dôvodu nie je dôvodná, a to bez ohľadu na to, ako by bolo meritórne rozhodnuté. Žalovaný, ktorý sa iba v konaní bránil, nemôže niesť zodpovednosť za vznik trov, keď k zastaveniu príde z dôvodu konania žalobcu ako pána sporu. Primárne sa musí brať do úvahy správanie žalobcu, ktorý svojim konaním vyvolal zastavenie konania, pričom zastavenie konania resp. podanie návrhu na zastavenie konania, nemalo príčinu v správaní sa žalovaného. Rovnako tak ani vznik sporu nebol primárne odvodený od správania sa žalovaného, ale z nepreukázaných tvrdení o vzniku škody správaním sa žalovaného. Teda ani samotný vznik sporu nemožno jednoznačne dať na vrub správania žalovaného, a vonkoncom sa mu teda nemôže pripísať zavinenie na zastavení konania. Tu treba jednoznačne ako procesné zavinenie zastavenia vidieť späťvzatie žaloby žalobcom, na ktoré späťvzatie nedal svojim správaním žalovaný podnet.

Poučenie:

Proti výroku uznesenia, ktorým súd vrátil časť poplatku odvolanie prípustné nie je.

Proti zvyšným výrokom uznesenia možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, písomne, v 3 vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.